

31999Y0317(01)

17.3.1999

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

С 73/1

МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНО СПОРАЗУМЕНИЕ**от 22 декември 1998 година****относно общите насоки за качеството на съставяне на общностното законодателство**

(1999/С 73/01)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взеха предвид Декларация № 39 относно качеството на съставяне на общностното законодателство, приета на 2 октомври 1997 г. от Междуправителствената конференция и приложена към Заключителния акт на Договора от Амстердам,

като имат предвид, че:

- (1) Ясното, просто и точно формулиране на общностните законодателни актове има съществено значение за прозрачността на общностното законодателство и за неговото лесно разбиране от обществото и стопанските субекти. То е и предпоставка за правилното изпълнение и за еднаквото прилагане на общностното законодателство в държавите-членки.
- (2) Съгласно съдебната практика на Съда на Европейските общности принципът на правната сигурност, който е част от общностния правен ред, изисква общностното законодателство да бъде ясно и точно, а прилагането му да бъде предвидимо от субектите, до които е адресирано. Това изискване трябва да се спазва още по-стриктно, когато даден акт може да има финансови последици и вменява задължения за физическите лица, за да могат заинтересованите лица точно да знаят обема на задълженията, които са им вменени с този акт.
- (3) Поради това следва с общо съгласие да се приемат насоки за качеството на съставяне на общностното законодателство. Тези насоки би трябвало да служат като ръководство за общностните институции, когато те приемат законодателни актове, и за лицата в тези институции, които участват във формулирането и съставянето на такива актове както на етапа на първоначалния текст, така и на етапа на различните изменения, внасяни в него в хода на законодателния процес.

- (4) Настоящите насоки следва да бъдат съпътствани от мерки, които да гарантират тяхното правилно прилагане, като всяка институция приема съответните мерки, които се отнасят до нея.
- (5) Следва да се засили ролята на правните служби на институциите, включително на работещите в тях юристико-езикови експерти, за повишаване на качеството на съставяне на общностните законодателни актове.
- (6) Настоящите насоки допълват усилията на институциите да направят общностното законодателство по-достъпно и по-лесно за разбиране, особено чрез официалното кодифициране на законодателните актове, преработването и опростяването на съществуващите текстове.
- (7) Настоящите насоки следва да се считат за инструменти за вътрешно ползване от институциите. Те нямат юридически обвързваща сила,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИТЕ НАСОКИ С ОБЩО СЪГЛАСИЕ:

Основни принципи

1. Общностните законодателни актове се формулират ясно, просто и точно.
2. Общностните актове се съставят, като се вземат предвид видът на акта и по-специално задължителният му или незадължителен характер (регламент, директива, решение, препоръка или друг акт).
3. При съставянето на актовете се държи сметка за лицата, по отношение на които те ще се прилагат, така че да им се даде възможност категорично да идентифицират своите права и задължения, както и за лицата, натоварени с привеждането в действие на тези актове.

4. Разпоредбите на актовете се формулират стегнато и тяхното съдържание трябва да бъде възможно най-хомогенно. Прекалено дългите изречения и членове, излишно усложнените формулировки и прекалената употреба на съкращения трябва да бъдат избягвани.
5. По време на целия процес, водещ до приемането им, проектоактовете се съставят с помощта на термини и структури на изречението, които зачитат многоезиковия характер на общностното законодателство; понятия или терминология, специфични за всяка правна система, трябва да се използват предпазливо.
6. Използваната терминология трябва да бъде последователна както в рамките на един и същи акт, така и между него и вече влезлите в сила други актове, особено когато са в същата област.

Едни и същи понятия се изразяват чрез едни и същи термини и доколкото е възможно без отдалечаване от смисъла, който им придава ежедневният, юридическият или техническият език.

Различни части на акта

7. Всички общностни актове с общо приложение се съставят по определена стандартна структура (заглавие на акта — преамбюл — постановителна част — приложения, където е необходимо).
8. Заглавието на акта съдържа възможно най-сбито и пълно посочване на предмета на акта, което да не подвежда относно съдържанието на постановителната част. Когато е необходимо, пълното заглавие може да бъде последвано от съкратено заглавие.
9. Позоваванията в преамбюла на акта са предназначени за указване на правното основание на акта и основните етапи на процедурата, довели до неговото приемане.
10. Съображенията имат за цел да мотивират накратко основните разпоредби на постановителната част, без да ги възпроизвеждат или парафразират. Те не съдържат разпоредби с нормативен характер или политически пожелания.
11. Всяко съображение се номерира.
12. В постановителната част на обвързващите актове не се съдържат разпоредби с ненормативен характер, като например пожелания или политически декларации, нито разпоредби, които възпроизвеждат или парафразират цели пасажи или членове от Договорите или потвърждават действащи правни разпоредби.

В актовете не трябва да се съдържат разпоредби, които оповестяват съдържанието на други членове или възпроизвеждат заглавието на акта.

13. При нужда, в началото на постановителната част се включва член, който определя предмета и приложното поле на акта.
14. В случаите, когато използваните в акта термини нямат еднозначен смисъл, в началото на акта трябва да се включи член, съдържащ определение на тези термини. Определенията не трябва да съдържат самостоятелни правни норми.
15. Доколкото е възможно, постановителната част трябва да се съставя по стандартна структура (предмет и приложно поле — определения — права и задължения — разпоредби, предоставящи изпълнителни правомощия — процедурни разпоредби — мерки по прилагане — преходни и заключителни разпоредби).

Постановителната част се подразделя на членове и в зависимост от нейната дължина и сложност на дялове, глави и раздели. Когато един член съдържа списък, всеки елемент от този списък следва да бъде отграничен с номер или буква, а не с тире.

Вътрешно и външно препращане

16. В рамките на възможното следва да се избягват препращания към други актове. Препращанията трябва да посочват точно акта или разпоредбата, към която препраща текстът. Кръстосаното препращане (препращане към акт или към член, които от своя страна препращат към изходната разпоредба), както и верижното препращане (препращане към разпоредба, която от своя страна препраща към друга) също трябва да се избягват.
17. Препращане, съдържащо се в постановителната част на акт с обвързващ характер към акт с необвързващ характер, не превръща последния в обвързващ. Ако съставителите желаят да придадат обвързващ характер на целия необвързващ акт или на част от него, съответният текст трябва да се възпроизведе, доколкото това е възможно, като част от обвързващия акт.

Актове за изменение

18. Всяко изменение на даден акт се изразява ясно. Измененията се правят под формата на текст, който трябва да се вмъкне в акта, подлежащ на изменение. Замяната на цели разпоредби (членове или техни подразделения) е за предпочитане пред вмъкването или заличаването на изречения, части от изречения или думи.

Актовете за изменение не съдържат самостоятелни материалноправни разпоредби, които не са вмъкнати в подлежащия на изменение акт.

19. Акт, чието основно предназначение не е да измени друг акт, може да съдържа, *in fine*, изменения на други актове, които изменения произтичат от промените, въведени с него. Ако измененията са съществени, следва да се приеме отделен акт за изменение.

Заклучителни разпоредби, разпоредби за отмяна и приложения

20. Разпоредбите, които установяват дати, срокове, изключения, дерогации и удължаване на срока, както и преходните разпоредби (по-специално тези относно действието на акта спрямо заварени случаи) и заключителните разпоредби (влизане в сила, краен срок за транспониране и прилагане на акта във времето) се формулират точно.

В разпоредбите относно крайните срокове за транспониране и прилагане на актовете се посочва дата, изписана по следния начин: ден/месец/година. За директивите тези дати се определят, така че да се осигури подходящ срок за транспониране.

21. Актовете и разпоредбите, които са станали ненужни, са предмет на изрична отмяна. Приемането на нов акт трябва да има за последица изричната отмяна на всеки акт или разпоредба, станали неприложими или безпредметни по силата на новия акт.
22. Техническите елементи на акта са включени в приложенията, към всяко от които се прави отделно препращане в постановителната част на акта. Приложенията не предоставят никакви нови права и не възлагат нови задължения, които да не са предвидени в постановителната част.

Приложенията се съставят в съответствие със стандартна структура,

ДОГОВОРИХА СЛЕДНИТЕ МЕРКИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ:

Институциите предприемат мерките, свързани с вътрешната им организация, които считат за необходими, за да се гарантира правилното прилагане на настоящите насоки.

По-специално институциите:

- а) дават указания на правните си служби да изготвят в срок от една година след публикуването на настоящите насоки общо практическо ръководство за лицата, които участват в съставянето на законодателни текстове;
- б) организират съответните вътрешни процедури, така че правните им служби, включително работещите в тях юристически експерти, да могат своевременно, всяка за собствената си институция, да отправят предложения, свързани със съставянето на актовете, с оглед прилагането на настоящите насоки;
- в) насърчават създаването на отдели по съставянето на актове в рамките на структурите или службите в институциите, които участват в законодателния процес;
- г) гарантират обучението на своите длъжностни лица и други служители по законодателна техника, като по-конкретно им обръщат внимание на ефекта, който оказва многоезичието върху качеството на съставянето на актовете;
- д) насърчават сътрудничеството с държавите-членки с оглед подобряване на разбирането на особените съображения, които следва да се имат предвид при съставянето на текстовете;
- е) насърчават развитието и усъвършенстването на информационно-технологичните средства в помощ на законодателната техника;
- ж) насърчават сътрудничеството между съответните им служби, които отговарят за гарантиране качеството на съставянето на актовете;
- з) инструктират своите правни служби периодично да изготвят, всяка за своята институция, доклад за предприетите мерки в изпълнение на предвиденото в букви а) — ж).

Съставено в Брюксел на 22 декември 1998 година.

За Европейския парламент

За Съвета на Европейския съюз

За Комисията на Европейските общности

Председател

Председател

Председател